

Πατάτες Τηγανητές

Άρια Χατζόγλου

2024

Θεσσαλονίκη

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής – Θέατρο Πορεία

Η Άρια γεννήθηκε το Μάη του 1998 λίγο έξω από τη Θεσσαλονίκη. Πέρασε τα πρώτα 18 χρόνια της ζωής διαβάζοντας βιβλία και τα επόμενα 3 προσπαθώντας να γίνει πολιτικός μηχανικός. Σήμερα είναι τελειόφοιτη στο τμήμα Θεάτρου του Α.Π.Θ. και συνεχίζει να περνάει το χρόνο της διαβάζοντας βιβλία και γράφοντας ό,τι μπορεί καμιά να γράψει. Στα πλαίσια της σχολής έχει διασκευάσει για τις ανάγκες παραστάσεων τα βιβλία: «Πες στη Μορφίνη ακόμα τη ψάχνω», της Νικόλ Ρούσσου και «Γυναίκες που τρέχουν με τους λύκους», της Κλαρίσσα Πίνκολα Εστές. Τα ενδιαφέροντα της γυρίζουν ομόκεντρα γύρω από το φεμινισμό, τις σπουδές φύλου και τη λογοτεχνία και ευελπιστεί σύντομα να γράψει κάτι που να περνάει το Μπέχντελ Τεστ.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6945499265
E-mail: ariachatz20@gmail.com

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβρης 2023- Μάιος 2024).

Το θεατρικό έργο «Τα σκυλιά μας είναι ξαδέρφια» της Άριας Χατζόγλου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](#) [Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

ΥΠΟΘΕΣΗ

Δύο φίλες που αγαπάνε το φαγητό και η μία την άλλη. Μεγαλώνουν, πηγαίνουν και έρχονται. Πάντοτε επιστρέφουν κι ενίοτε βάζουν φωτιά σε αυτά που τις καίνε ή τις κρατάνε μακριά. Το έργο τις ακολουθεί σε στιγμές των ζώων τους, άλλοτε αληθινές κι άλλοτε ονειρεμένες.

Ένα έργο για τη λεπτή κλωστή που μας δένει, ανέλπιστα, με ανθρώπους και - με όλη τη δύναμη του κόσμου - καταφέρνει να μας κρατάει ζωντανές.

ΠΡΟΣΩΠΑ

- A.** 25-35 χρονών
- B.** 25-35 χρονών

συνομήλικες

Οι κάθετοι (/) σημαίνουν ότι στο σημείο αυτό η ατάκα επικαλύπτεται από την αρχή της επόμενης .

1. Φαγητό

Μαγειρεύουν.

B. Τι κρασί;

A. Δεν λέει κρασί.

B. Μανιτάρια χωρίς κρασί δεν τρώω.

A. Ε, λευκό τότε.

Η Β. της δίνει ένα μπουκάλι λευκό κρασί, η Α. αδειάζει το μισό στο τηγάνι, η Α. πιάνει το μύλο με το πιπέρι.

B. Μη βάλεις/ πολύ

A. /Δεν θα βάλω πολύ..

Βάζει πιπέρι.

A. Δεν έβαλα πολύ.

B. Πάντα έτσι κάνεις, παίζεις με τα όρια.

A. Τα προεκτείνω.

B. Δεν είναι δουλειά σου να προεκτείνεις τα διατροφικά μου όρια.

A. Είναι μία από τις δουλειές μου κι αυτή.

Σιωπή.

B. Θα κάνω τη σαλάτα .

Βγάζει καρότα, μεταξύ άλλων.

A. Να τα φιλο/ κόψεις

B. /Θα τα φιλοκόψω.

A. Κανονικά όμως, όχι όπως να 'ναι.

B. Δεν κάνω τίποτα όπως να 'ναι.

Κόβει τα καρότα.

A. Πιο φιλά.

B. Είναι αρκετά φιλά.

A. Πιο φιλά μ' αρέσουν. Μη με κοιτάς έτσι, αν είναι να το κάνεις κόν' το καλά.

Η Β. παίρνει έναν τρίφτη και τρίβει τα καρότα.

B. Πάντα έτσι κάνεις.

A. Πάντα έτσι λες.

Σιωπή.

B. Τι θα φάμε για γλυκό;

A. Έχουμε το κέικ από χθες.

B. Το κέικ δεν είναι γλυκό.

A. Δεν είναι αλμυρό.

B. Ναι, δε πειράζει μια χαρά είναι το κέικ. Μήπως να βάλεις λίγη μουσική;

Η Β. βάζει μουσική, η Α. τη δυναμώνει, τραγουδάνε ενώ συνεχίζουν να μαγειρεύουν για κάποια ώρα.

A. Την άλλη βδομάδα φεύγω.

Δεν την ακούει, λίγο πιο δυνατά.

A. Την άλλη βδομάδα φεύγω.

Δεν την ακούει, λίγο ακόμα πιο δυνατά.

A. Την άλλη βδομάδα φεύγω.

Δεν την ακούει, αρκετά πιο δυνατά.

A. ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΒΔΟΜΑΔΑ ΦΕΥΓΩ.

Κοιτιούνται όσο το τραγούδι συνεχίζει να παίζει.

A. Την άλλη βδομάδα φεύγω.

B. Πού πας;

A. Φεύγω.

B. Πού πας;

A. Φεύγω.

Σιωπή.

- A.** Πες κάτι.
- B.** Τι να πω;
- A.** Δεν ξέρω, πες κάτι.
- B.** Δεν έχω κάτι να πω, θα ερχόταν αυτή η ώρα, το ήξερα.
- A.** Αλλά;
- B.** Αλλά τίποτα, δεν περιμένα, δεν ξέρω, δεν έχει αλλά, όλα καλά, φεύγεις και όλα καλά, θα ερχόταν αυτή η ώρα. Δεν έχει αλλά.
- A.** Θα είσαι εντάξει;
- B.** Θα είμαι όπως θα είμαι.
- A.** Θα ξανάρθω.
- B.** Α, ναι;
- A.** Ναι, θα ξανάρθω.
- B.** Να κάνεις ό,τι θέλεις. Θα 'ρχόταν αυτή η στιγμή.

Συνεχίζουν να μαγειρεύουν σιωπηλά, ακούγεται μόνο η μουσική. Σιγά σιγά στρώνουν το τραπέζι και κάθονται. Δεν τρώνε.

- B.** Στην καινούρια αρχή.
- A.** Στην καινούρια αρχή.

Πίνουν.

- B.** Τα πράγματά σου τι θα τα κάνεις;
- A.** Κάποια θα τα πάω στη μαμά, κάποια θα τα αφήσω εδώ, αν τα θέλεις.
- B.** Περίεργο θα 'ναι.
- A.** Να έχεις τα πράγματα μου;
- B.** Να μην τρώμε μαζί.
- A.** Θα συνεχίσουμε να τρώμε και χώρια να είμαστε.
- B.** Κάποια πράγματα όμως μόνο εσύ ξέρεις να τα φτιάχνεις.
- A.** Δεν είναι και τόσο δύσκολο να μάθεις να τα κάνεις και μόνη σου.
- B.** Δεν θέλω να τα κάνω μόνη μου.

A. Τώρα κάνεις σαν παιδάκι.

B. Μη λες έτσι.

αντιστροφή

B. Μη λες έτσι, δεν είναι δίκαιο.

A. Αφού έτσι είναι. Λείπω τόσα χρόνια, και τώρα που γύρισα φεύγεις, αυτό δεν είναι δίκαιο.

B. Δεν μπορώ να μείνω άλλο εδώ, το ξέρεις πολύ καλά. Έλα μαζί μου.

A. Δεν γίνεται, το ξέρεις πολύ καλά.

B. Θα ξανάρθω, θα ξανάρχομαι. Τόσα χρόνια χώρια τα καταφέραμε, τώρα που θα 'μαστε στην ίδια χώρα θα τα χαλάσουμε;

A. Δεν μπορώ να φανταστώ αυτήν την πόλη χωρίς εσένα.

B. Με προσβάλει αυτή η συνειδητοποίηση.

A. Καλά, δεν είσαι και τόσο σημαντική.

B. Μην το πάρω και πάνω μου.

A. Μην το πάρεις και πάνω σου.

B. Πέρα μου λίγο τα μανιτάρια.

Της περνάει τα μανιτάρια.

B. Δεν σου πέτυχαν.

A. Άντε γαμήσου.

B. Κάτι λείπει.

A. Εγώ δε θα 'ρχομαι συνέχεια να σε βλέπω, να το ξέρεις.

B. Κάτι έκανες διαφορετικό.

A. Θα πρέπει να ανεβαίνεις πιο συχνά.

B. Δεν μπορώ να καταλάβω τι.

A. Εγώ δεν θα μπορώ να μετακινούμαι έτσι που είναι τα πράγματα.

Η Β. τρώει.

A. Σου μιλάω, μπορείς λίγο να συντονιστείς;

- B.** Δεν έβαλες κρασί, ε;
- A.** Τι πράγμα;
- B.** Λέω, στα μανιτάρια, δεν έχεις βάλει κρασί.
- A.** Δεν θυμάμαι, όχι, δεν νομίζω, δεν έβαλα.
- B.** Γι' αυτό είναι έτσι χάλια.
- A.** Άντε γαμήσου.

Σιωπή.

- B.** Θα ανεβαίνω, ναι.

Αρχίζει να μυρίζει καμένο και ο φούρνος βγάζει καπνούς. Αν υπήρχε ανιχνευτής θα έκανε πολλή φασαρία. Τη διακόπτει.

- B.** Όχι ρε γαμώτο.

Η Β. βγάζει από το φούρνο ένα πιρέξ με κάτι καμένο, η Α. την ακολουθεί.

- B.** Δεν το πιστεύω.
- A.** Εντάξει δεν πειράζει, δεν έγινε και τίποτα.
- B.** Δεν καίω ποτέ το φαγητό. Δεν το πιστεύω ότι το έκαψα.
- A.** Δεν πειράζει. Δεν πήραμε δα και φωτιά. Δεν έγινε και κάτι.

2. Παιχνίδι

Κάθονται και παίζουν.

A. Εσύ πρώτη.

B. Εγώ ξεκίνησα πρώτη την άλλη φορά.

A. Δεν έχει σημασία. Το είπα πρώτη.

B. Ωραία. Λοιπόν. Με βλέπεις να στέκομαι στην άκρη ενός γκρεμού κλαμένη. Και να κοιτάω. Εσύ είσαι εκεί λίγο παραδίπλα και με παρατηρείς. Βρέχει.

A. Σιγά μη δεν έβρεχε.

B. Σκάσε, μιλάω. Εκεί που κάθομαι έτσι και κοιτάω, χωρίς κάποιον εμφανή λόγο, ουρλιάζω για λίγα δευτερόλεπτα και μετά ησυχία. Τι έγινε;

A. Ωραία.

B. Για πες.

A. Μισό, το σκέφτομαι.

Σιωπή.

A. Λοιπόν. Βρέχει αλλά ταυτόχρονα έχει εξήντα βαθμούς κελσίου. Το έχουμε συνηθίσει αλλά είναι φανερό ότι η κλιματική αλλαγή έχει επέλθει. Είσαι εκεί γιατί είχες αποφασίσει ότι πριν έρθει το τέλος θα πηδήξεις από αυτό το σημείο. Το έχεις μελετήσει. Είσαι σίγουρη ότι από 'δω αν πέσεις, τέλος. Αυτό.

B. Τι αυτό;

A. Είσαι εκεί και ετοιμάζεσαι να πηδήξεις. Ουρλιάζεις και μια φορά, να εκτονωθείς. Αυτό. Έλα ήταν εύκολη συνθήκη. Βάλε μου κάτι πιο δύσκολο.

B. Εσύ τι κάνεις εκεί;

A. Τι εννοείς;

B. Εσύ! Τι κάνεις εκεί; Είσαι κι εσύ εκεί και με κοιτάς. Αυτό δεν το εξήγησες.

A. Εγώ. Εγώ έχω έρθει γιατί έχουμε συμφωνήσει να πηδήξουμε παρτέα. Αλλά το έχω μετανιώσει.

B. Γιατί;

A. Γιατί έχω παιδιά.

Σιωπή.

A. Ένα. Έχω ένα παιδί. Ένα μωρό. Είμαι έγκυος. Και έχω αποφασίσει να το κρατήσω.

B. ΕΧΕΙ ΕΞΗΝΤΑ ΒΑΘΜΟΥΣ ΚΕΛΣΙΟΥ.

A. Θέλω να το κρατήσω.

B. Είσαι καθόλου σοβαρή; Έχει εξήντα βαθμούς και είναι Φλεβάρης και δεν είμαστε στη Βραζιλία κι έρχεσαι εσύ τώρα, τώρα, από όλες τις γαμημένες στιγμές, έρχεσαι εσύ τώρα να μου πεις ότι θα κάνεις παιδί; Είσαι τελείως ηλίθια.

A. Αφού, έτσι κι αλλιώς/

B. /Αφού, τι; Αφού έτσι κι αλλιώς θα πεθάνουμε;

A. Ναι.

B. Κι εσύ θεωρείς καλή ιδέα να κάνεις τώρα ένα παιδί. Ποιανού είναι καν αυτό το παιδί;

A. Δεν έχει σημασία.

B. Έχει σημασία. Είχαμε πει τέλος.

A. Δεν γίνεται τώρα.

B. ΕΣΥ ΔΕΝ ΓΙΝΕΣΑΙ ΤΩΡΑ.

A. Άκου με, θα βρεθεί μια άλλη λύση.

B. Δεν υπάρχει λύση. Αν δεν έρθεις μαζί μου θα πάω μόνη μου και δεν με νοιάζει τι λες.

A. Δεν γίνεται, είχαμε πει θα πάμε μαζί. Μόνη σου δεν μπορείς να το κάνεις. Δεν γίνεται να το κάνεις μόνη σου έτσι απλά.

B. Α ναι; Και ποια το λέει αυτό;

A. Εγώ το λέω αυτό.

- B.** Ναι και ό,τι λες εσύ πάντα γίνεται. Τέλος αυτά. Πάνε εσύ ζήσε την κωλοζουλά σου μέσα στον κωλόφουρνο σου, γέννα το κωλόμωρό σου και άντε να ξεροψήνεστε κάθε μέρα μέχρι να πεθάνετε και οι δύο μέσα στη ζέστη. Μέχρι να καείτε ζωντανές. Εγώ δεν παίζω άλλο. Τελείωσε. Άλλο δεν παίζω.
- A.** Ωραία.
- B.** Ωραία.
- A.** Ωραία.
- B.** Καλύτερα τώρα.
- A.** Τώρα βάζω εγώ;
- B.** Ναι. Αλλά όχι σαν το προηγούμενο. Κάτι να έχει λίγο περισσότερο ενδιαφέρον.
- A.** Ωραία. Είμαι σε μια αλάνα. Τεράστια. Στο βάθος, πέρα, έχει έναν περιφερειακό δρόμο. Δεν είμαι στην Ελλάδα. Είμαι εγώ με ένα ποδήλατο, κάποια λίγα μπαγκάζια και σκυλιά τριγύρω. Κάθομαι σε μια πλαστική καρέκλα. Είναι μεσημέρι. Έχει ήλιο. Απέναντι μου ένα αυτοκίνητο. Μεγάλο. Καίγεται ολοσχερώς. Κάθομαι και το κοιτάω.
- Τι έγινε;

3. Αναμονή

Κάπου κάθονται.

A. Πεινάω.

B. Επιτέλους. Πατάτες τηγανιτές;

A. Λες;

B. Έχουμε να φάμε καιρό.

A. Εγώ έχω να φάω καιρό. Εσύ έφαγες προχθές.

B. Έχει περάσει καιρός από προχθές.

A. Ωραία, ναι. Πατάτες τηγανιτές.

B. Ωραία.

Καμία δεν κουνιέται. Κάθονται αμίλητες και κοιτάνε το κενό.

B. Μήπως να στρίψουμε ένα τσιγάρο πρώτα;

A. Λες;

B. Ε, ξέρω 'γω;

Σιωπή, καμία δεν κάνει τίποτα.

B. Θα φάμε;

A. Πατάτες τηγανιτές δεν είπαμε;

B. Θα σηκωθείς εσύ να τις κάνεις;

A. Εγώ δεν μπορώ.

B. Γιατί δεν μπορείς; Τι έχεις;

Κοιτιούνται.

A. Είμαι άρρωστη.

B. Κι εγώ κουρασμένη.

A. Τι έκανες και κουράστηκες;

B. Τι έκανα; Τον ταρίφα σου έκανα.

A. Καλά.

Σιωπή.

A. Πεινάω όμως. Και να σου πω κάτι, δεν με νοιάζει τι θα φάω. Τα πάντα έτρωγα τώρα. Μακαρόνια με κρέμα γάλακτος και τρία τοστ με τυριά, και ένα μπράουνι και μια τάρτα με μήλο και κρεμ πατισερί και δύο πιτόγυρα και μια χωριάτικη και ένα τζατζίκι. Βουτιά έκανα τώρα μέσα σ' ένα τζατζίκι. Αυτό είναι το καλύτερο σε αυτήν τη μαλακία. Βασικά όχι. Αυτό είναι το μόνο καλό σε αυτήν τη μαλακία. Που μετά μπορείς να φας τα πάντα.

B. Και τι δεν θα 'δυνα τώρα να 'χαμε κάποια εδώ να μας μαγειρεύει.

A. Καμία δεν μαγειρεύει όπως εμείς.

B. Αλήθεια είν' αυτό.

A. Εκτός αν είχαμε φροντίσει εμείς να την εκπαιδεύσουμε να μαγειρεύει όπως ακριβώς μας αρέσει. Στοιχημα ότι θα μπορούσα να της μάθω να φτιάχνει την καλύτερη κρεμ πατισερί του κόσμου. Και τηγανητές πατάτες ακριβώς όπως πρέπει να είναι. Και εσύ θα της είχες μάθει να κάνει το μπράουνι, και πίτσες. Τις σωστές πίτσες, τις λεπτές, με τη κόκκινη σάλτσα που τις έχεις μαγειρέψει σωστά, όχι μαλακίες. Θα την είχα σίγουρα μάθει να μαγειρεύει. Και τώρα δεν θα χρειαζότανε να το συζητάμε.

B. Θα είχες μάθει σε ένα δεκάχρονο να κάνει πίτσες;

A. Ναι, και γιατί όχι; Και στην τελική στα δέκα σου, αν δεν μπορείς να φτιάχνεις πίτσες, ένα μπράουνι, τι σιατά, το ψήνεις.

Σιωπή.

A. Εγώ από τα δεκατρία μου τηγανίζω πατάτες.

Σιωπή.

A. Το φαντάζεσαι;

B. Τι να φαντάζομαι;

Κοιτιούνται.

A. Να είχαμε τώρα εδώ δύο παιδιά.

B. Δεν καταλαβαίνω τι συζητάμε.

A. Το ενδεχόμενο να είχαμε τώρα εδώ δύο παιδιά.

- B.** Υπάρχουμε και εμείς σε αυτό το ενδεχόμενο;
- A.** Εγώ υπάρχω, εσύ κάνε ό,τι θέλεις.
- B.** Κοίτα, αν υπάρχουν δύο παιδιά σίγουρα υπάρχω κι εγώ, γιατί αλλιώς υπάρχουν μόνο εσύ και φαντάσου εσένα μόνη με δύο παιδιά.
- A.** Ναι, όχι, έχεις δίκιο, σίγουρα υπάρχουν κι εσύ.
- B.** Τι θα τα κάνουμε ρε δύο παιδιά; Είσαι καθόλου σοβαρή; Εδώ δεν μπορούμε να πάρουμε μία απόφαση τι να μαγειρέψουμε. Έλα, να σου πω, θα παραγγείλω γιατί είμαι πτώμα και έχω αρχίσει σιγά σιγά να πεινάω πολύ. Τι θες να παραγγείλω;

Η Α. είναι χαμένη και δεν της δίνει σημασία όσο η Β. βγάζει το κινητό της και ψάχνει να δει τι θα παραγγείλει.

- B.** Θα παραγγείλω πατάτες από εκείνο το μαγαζί με τις πατάτες, που κάνει εκείνες τις τέλειες, που σου αρέσουν πολύ. Ακούς; Σου μιλάω.
- A.** Ναι, έλα.
- B.** Πατάτες λέω.
- A.** Κάνε ό,τι θες, παράτα με.
- B.** Τι έπαθες τώρα;
- A.** Ε τι να έπαθα; Πάλι στα ίδια είμαστε... Κουράστηκα.

Σιωπή.

- B.** Θυμάσαι την πρώτη φορά;
- A.** Με δουλεύεις;
- B.** Θυμάσαι που ήσουν σίγουρη ότι είναι το χειρότερο πράγμα που έχει συμβεί; Τουλάχιστον τώρα ξέρεις ότι πολλά χειρότερα μπορούν να συμβούν.
- A.** Και σίγουρα θα συμβούν.
- B.** Άρα τι στεναχωριέσαι χαζούλα; Τα χειρότερα έρχονται.
- A.** Ηλίθια.
- B.** Ναι αλλά πάλι καλά όμως έχεις και την ηλίθια και σε πηγαινοφέρνει.

- A.** Πάλι καλά. Αν δεν είχα και την ηλίθια να με πηγαينوφέρει θα τα ‘χα κρατήσει μάλλον.
- B.** Πού να παίρνεις ταξι;
- A.** Πού να παίρνω ταξι; Να τους τα κάνω μεσ’ τα ξερατά; Άσε όχι. Ενώ εδώ να, η καλύτερη μαζόχτρα εμετών από πατάκια κάθε είδους.
- B.** Διαχειρίσεις εγκύων εν αναμονή αμβλώσεως και μεταφορές.
- A.** Καθαρή και διακριτική.
- B.** Φλέξιμπλ και ψύχραιμη.
- A.** Έτοιμη να τσακωθεί με νοσοκόμες όσο ξερνάτε στο πάτωμα.
- B.** Καθαρίζει τόσο καλά όσο καμία.
- A.** Αλήθεια είν’ αυτό.
- B.** Γιατί όλα τ’ άλλα;
- A.** Ψύχραιμη δεν σε λες.
- B.** Εξαρτάται, τι έχεις για μπακιγιάουντ.
- A.** Τι εννοείς;
- B.** Δίπλα σε σένα, ενώ ξερνάς και περιμένεις να ανοίξει το μουνί σου, έχω υπάρξει ψυχραιμίας τέρας.
- A.** Τέρας ψυχραιμίας.
- B.** Συμφωνούμε.
- Σιωπή. Η Β. κοιτάει το κινητό της.*
- B.** Ωραία, σε σαράντα λεπτά θα είναι εδώ.
- A.** Ποιο πράγμα;
- B.** Οι πατάτες.
- A.** Σε πόσο;
- B.** Σε σαράντα λεπτά.
- A.** Ωραία το λες εσύ αυτό;
- B.** Ξέρεις πως είναι αυτά.

4. Γνωριμία

B. Θυμάσαι τη μέρα που γνωριστήκαμε;

A. Όχι.

B. Ψεύτρα.

A. Α, ναι. Ήμασταν τεσσάρων. Ήμασταν στο νοσοκομείο. Είχες σπάσει το πόδι σου κι εγώ είχα σπάσει την αριστερή κοιλία της καρδιάς μου. Ανταλλάξαμε από λίγο για να μπορέσουμε να είμαστε κι οι δύο λειτουργικές και αλληλοεξαρτώμενες. Φάγαμε λαπά με μέλι μετά την εγχείρηση μου και σουβλάκια μετά την προσάρτηση του νέου σου ποδιού. Οι γιατροί είπαν ότι ήτανε θαύμα που μας είχαν βάλει στο ίδιο δωμάτιο και ότι αν δεν είχαμε συναντηθεί εγώ θα είχα μείνει χωρίς καρδιά και εσύ χωρίς πόδι. Δεν συμπαθήσαμε εξαρχής η μία την άλλη. Εμένα μου φάνηκες λίγο χαζούλα και εσένα σου φάνηκα λίγο περιεργη, αλλά μετά που γνωριστήκαμε κάπως καλύτερα, καταλάβαμε ότι μας έωναν κι άλλα πράγματα πέρα απ' την τύχη.

B. Λάθος. Ήμασταν οκτώ. Παίζαμε στο ίδιο μονόζυγο. Εγώ απ' τη μία και εσύ απ' την άλλη. Κοιταχτήκαμε και ορμήσαμε κι οι δυο ταυτόχρονα, να δούμε ποια θα καταφέρει να φτάσει πιο κοντά στην άλλη πλευρά πρώτη. Οι κανόνες του παιχνιδιού ήταν σαφείς. Δεν είχαμε ανταλλάξει ούτε μια κουβέντα. Εγώ νόμιζα ότι τα χέρια μου δεν θ' άντεχαν. Εσύ ήσουν ψηλότερη και δυνατότερη. Η κοιλίτσα μου περίσσευε κάτω από το μπλουζάκι. Ντρεπόμουν και φοβόμουν ότι θα πέσω και θα χτυπήσω και θα ματώσω τα γόνατα μου και μετά θα μου φωνάζει η μαμά κι εσύ ήσουν τόσο, μα τόσο σίγουρη. Κοίταγες τόσο, μα τόσο χαρούμενη και μετά σ' έφτασα.

A. Όχι. Ήμασταν δώδεκα. Ήμουν το καινούριο παιδί στο σχολείο. Εσύ καθόσουν μπροστά μου με τη φίλη σου και ήσασταν πολύ καλές μαθήτριες και πολύ ήσυχες. Εγώ ποτέ δεν ήμουν έτσι. Έκανα πάντα φασαρία καιμίλαγα πάντα πολύ και έκανα πάντα αστεία στις δασκάλες και ήμουν πάντα πρόεδρος στην τάξη και μια φορά, έβαλα φωτιά στο θρανίο μου. Εσύ το είδες αλλά δεν είπες τίποτα. Πήρες μια σελίδα από το τετράδιο των αρχαίων σου και του 'βαλες φωτιά. Μετά σηκώθηκες, δήτην να πας τουαλέτα, και το πέταξες στον κάδο. Πήρε φωτιά. Κανείς δεν ήταν εκεί γιατί ήταν διάλειμά και ήμασταν μόνο οι δυο μας. Πήρε

φωτιά ο κάδος και η βιβλιοθήκη και τα κρεμαστά στους τοίχους και τα πίσω θρανία, που ήταν ξύλινα, και τα τετράδια και τα χαρτόνια και τα μπροστινά θρανία και πήρε φωτιά το πάτωμα κι εμείς καθόμασταν πάνω στην έδρα που ήταν σιδερένια γιατί το είχαμε σιεφτεί και είχαμε καταλήξει ότι ήταν το μόνο ασφαλές μέρος. Μου έδωσες το μισό σου σάντουιτς. Πήρε φωτιά.

- B.** Ήμασταν είκοσι. Έφαχνες συγκάτοικο απελπισμένα και εγώ έφαχνα σπίτι γιατί με είχαν πρώτη φορά διώξει. Ήρθα να σε γνωρίσω. Έμενες πολύ κοντά στο προηγούμενο μου σπίτι. Την αγαπούσα αυτή την γειτονιά. Κι εσύ την αγαπούσες. Το σπίτι ήταν μακρόστενο και σκοτεινό. Ήταν λίγο τρομαχτικό. Το δωμάτιό μου έβλεπε στον ακάλυπτο από μια τεράστια τζαμαρία που έπιανε σχεδόν όλον τον τοίχο. Θυμάμαι μόνο ένα διαμέρισμα. Ήταν βαμμένο μπέιμπι μπλου και είχε κούκλες από αυτές που δεν θέλεις να βλέπεις σε ένα μπέιμπι μπλου δωμάτιο. Μείναμε μαζί λίγο καιρό. Ίσα ίσα. Είχαμε βάψει τους τοίχους όλα τα χρώματα στη θεωρία, και στην πράξη το σπίτι μας έμοιαζε πάντα με ιατρείο. Το μπάνιο είχε τρεις πόρτες. Μείναμε μαζί λίγο καιρό. Πολύ λίγο καιρό. Τρεις μέρες, δύο εβδομάδες και έξι μήνες. Ίσα ίσα. Είχαμε μια γάτα και καθαρίζαμε τα χαλιά με τα χέρια για να μην κλαίμε. Δεν σε συμπάθησα ποτέ, μέχρι που έφυγα και κατάλαβα ότι ήμασταν πλέον φίλες.
- A.** Ήμασταν εικοσιεπτά. Εγώ ήμουν μόνη και ήθελα ένα παιδί αλλά η γιατρός είχε πει «Εναλλακτικές λύσεις και υπάρχουν επιλογές» και εγώ έκλαψα τέσσερις ώρες και μετά σηκώθηκα να φάω ζάχαρη. Ήμουν μόνη και ήθελα ένα παιδί. Σκέφτηκα και συζήτησα κι έμαθα ότι μια γνωστή, γνωστή, γνωστή, είναι έγκυος και δεν θέλει το παιδί αλλά δεν θέλει να σταματήσει την εγκυμοσύνη. Γνωριστήκαμε. Σε συμπάθησα κατευθείαν.

5. Γενέθλια

Δεν είναι μαζί.

B. Χρόνια πολλά.

A. Άντε παράτα μας.

B. Χρόνια καλά;

A. Κάπως καλύτερα.

B. Πώς είναι εκεί;

A. Μοναχικά.

B. Χρόνια λιγότερο μοναχικά.

A. Εκεί πώς είναι;

B. Λυπημένα.

A. Κάθε βράδυ πάντα λυπημένα.

B. Κάθε χρόνο πάντα τσακισμένα.

A. Υπερβολικό.

B. Χρόνια λιγότερο υπερβολικά.

A. Προς θεού, ναι.

B. Προς θεού, όχι.

A. Ό,τι έγινε, έγινε από υπερβολές. Μεγαλώσαμε κάπως.

B. Κάπως όντως μεγαλώσαμε.

A. Όπως όπως.

Σιωπή.

B. Θα έπρεπε να απαγορεύεται να είμαστε χώρια στα γενέθλια μας.

A. Όλο έτσι λες κι όλο σπανιότερα πια έρχεσαι.

B. Έλα, μην γκρινιάζεις μέρα που είναι.

A. Σιγά τη μέρα.

B. Τριάντα χρόνων γίνεσαι, έχεις μία κριση να εξαργυρώσεις.

A. Σιγά την κρίση. Αν ήσουν εδώ, θα ήμουν λιγότερο λυπημένη σήμερα. Ούτε τούρτα δεν θα ήθελα.

B. Αν ήμουν εκεί τούρτα θα είχες σίγουρα.

Σιωπή.

B. Βλέπεις θάλασσα από 'κει που είσαι;

A. Απαγορεύεται να μη βλέπεις θάλασσα στα γενέθλια σου, στο 'χω πει αυτό. Θυμάσαι τα γενέθλια στη θάλασσα;

B. Ναι, τα πρώτα όχι χάλια γενέθλια.

A. Ωραία γενέθλια.

B. Καλά ήταν. Μακάρι να είχαμε γενέθλια την ίδια μέρα

A. Θα ήμασταν ίδιο ζώδιο σε αυτήν την περίπτωση.

B. Ισχύει.

A. Χάλια.

B. Χάλια.

A. Χάλια ήταν τα επόμενα.

Σιωπή.

A. Παραδέξου το.

Σιωπή.

A. Δεν ήταν πολύ δίκαιο αυτό που έκανες εκείνη τη χρονιά. Το ξέρω ότι τελικά δεν έγινε κάτι, αλλά για μένα δεν ήταν πολύ δίκαιο. Ήταν η πρώτη χρονιά που δεν είχα έρθει. Πάντα ήμουν εκεί...

B. Καταλάθος έγινε.

A. Έτσι λες εσύ.

B. Έτσι είναι.

A. Δεν έχει σημασία. Ήμουν πάντα εκεί. Και τη μία φορά που δεν ήρθα, την πρώτη φορά που δεν ήμουν...

B. Δεν έγινε τίποτα. Και ζήτησα συγγνώμη.

A. Για σένα δεν έγινε τίποτα.

B. Τι τα πιάνεις τώρα αυτά μέρα που είναι; Άστα να πάνε στο καλό, εδώ δεν είμαι τώρα;

A. Εδώ δεν είσαι.

B. Εδώ είμαι.

αντιστροφή

A. Είσαι εδώ;

Σιωπή.

A. Μ' ακούς;

B. Σ' ακούω.

A. Χρόνια καλά.

B. Ευχαριστώ.

A. Δεν ακούγεσαι καλά.

B. Πού είσαι;

A. Ξέρεις που είμαι.

B. Δεν θα έρθεις, ε;

A. Δεν γίνεται φέτος.

B. Θα μου τραγουδήσεις όμως;

A. Τι θες να σου τραγουδήσω;

B. Δεν ξέρω, κάτι να ταιριάζει.

A. Πέρυσι τι είχαμε πει;

B. Τη Μαργαριταρένια νομίζω.

A. Σωστά

B. Φέτος είμαι μόνη μου.

A. Κι εγώ μόνη μου ήμουν φέτος.

B. Γιατί είμαστε χώρια; Θα 'πρεπε να απαγορευόταν να είμαστε χώρια στα γενέθλια μας.

A. Είναι πράγματι επικίνδυνο.

- B.** Δεν μ' αρέσουν τα γενέθλια.
A. Έλα τα τελευταία δεν ήταν τόσο χάλια.

Σιωπή.

- A.** Του χρόνου θα είμαι εκεί, το υπόσχομαι.
B. Κι αν δεν έχει μέχρι του χρόνου;
A. Θα είμαι εκεί κι αν δεν έχει.
B. Το υπόσχεσαι;
A. Το υπόσχομαι.
B. Σκεφτόμουν χθες. Αν είχα ένα παιδί, λες να μην ήθελα να πεθάνω;
A. Μπορεί να ήθελες ακόμα περισσότερο.
B. Ναι, αλλά δεν μπορεί, θα είχα κάτι να με κινεί όταν δεν θα άντεχα άλλο, κάτι να ελπίζω.
A. Ή κάτι ακόμα να ματαιώνεσαι.
B. Ναι.
A. Ξέρω, ναι. Τις παθαίνω κι εγώ τέτοιες σκέψεις.

Σιωπή.

- A.** Τι θα κάνεις σήμερα;
B. Περιμένω κόσμο για φαγητό. Έφτιαξα την τάρτα σου για τούρτα.
A. Σου πέτυχε;
B. Εσύ την κάνεις καλύτερη.
A. Λοιπόν, πρέπει να κλείσω.
B. Τόσο γρήγορα;
A. Διάλεξες τραγούδι;
B. Το ξέρεις ότι εσύ είσαι η μόνη που διαλέγει τραγούδι για τον εαυτό της;
A. Ωραία, θα διαλέξω εγώ.
B. Ωραία.
A. Λοιπόν...

Παίρνει ανάσα. Ξεκινάει να της τραγουδάει.

B. Ε! Δεν γίνεται να μου πεις αυτό. Αυτό το είπα σ' εσένα.

A. Είδες που δεν διαλέγω πάντα εγώ τραγούδι.

B. Είσαι ηλιθία.

A. Τώρα θα σταματήσεις να σου τραγουδήσω;

B. Αυτό;

A. Αυτό είναι φέτος.

B. Καλά.

A. Έχεις κερί να σβήσεις;

B. Έχω.

A. Ωραία.

B. Ωραία.

Της τραγουδάει. Η Β. σβήνει το κεράκι.

6. Έκπληξη

Η Β. είναι μόνη της και μαγειρεύει χωρίς μουσική, μπαίνει η Α.

A. Πώς μαγειρεύεις/ με τόση ησυχία;

B. /AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

Ορμάει πάνω της και την αγκαλιάζει.

B. Τι κάνεις εδώ πέρα; Με κοφοχόλιασες. Δεν το πιστεύω, Τι κάνεις εδώ πέρα; Πότε ήρθες;

A. Θα με σιάσεις, μόλις ήρθα.

B. Προχθές ήσουν στην άλλη άκρη.

A. Ήρθαμε. Το αποφασίσαμε τελευταία στιγμή.

B. Γιατί;

A. Θα σου πω ντε, κάνε έναν καφέ πρώτα, στρίψε ένα τσιγάρο.

B. Δεν καταλαβαίνω τι έχει γίνει.

Η Β. ξεκινάει να κάνει καφέ.

A. Έχει τίποτα να φάμε; Τι φτιάχνεις;

B. Λαχανικά με γλυκόξινη έκανα.

A. Την κατάλληλη ώρα ήρθα.

B. Δεν έχω πολύ ώρα όμως, πρέπει να φύγω σε ένα δώρο.

A. Πού θα πας; Δε θα πας πουθενά.

B. Έχω μάθημα, δε γίνεται.

A. Έλα έλα, μια χαρά γίνεται.

B. Αυτό που έρχεσαι πάντα και δεν λες μια κουβέντα μέχρι τότε θα πάει;

A. Αυτό είναι το αγαπημένο μου.

B. Και πώς μπήκες καν;

A. Είχες αφήσει την πόρτα μισάνοιχτη. Καταβάθος με περιμένες.

B. Ναι, πάντα εσένα περιμένω.

- A.** Καταβάθος, ναι.
- B.** Πόσο θα μείνεις;
- A.** Θα μείνω κάποιο καιρό.
- B.** Τι εννοείς;
- A.** Δεν ξέρω ακριβώς.
- B.** Δεν θα φύγεις μεθαύριο δηλαδή;
- A.** Όχι, μεθαύριο δεν θα φύγω σίγουρα. Θέλεις να με διώξεις;
- B.** Έχω δουλειές να ξέρεις. Μπορείς να μείνεις εδώ αλλά έχω πολύ τρέξιμο.
- A.** Εντάξει, μπορώ να μείνω κι αλλού αν θέλω ξέρεις, δεν χρειάζεται να μείνω εδώ.
- B.** Το ξέρω, λέω απλά ότι εγώ έχω δουλειές.
- A.** Ναι, το κατάλαβα εσύ έχεις δουλειές.
- B.** Ωραία, ορίστε.

Της δίνει τον καφέ, συνεχίζει να μαγειρεύει.

- B.** Άντε, θα μου πεις τι έγινε και ήρθες;
- A.** Εσύ θα μου πεις πρώτα.
- B.** Εγώ τι να σου πω;
- A.** Τι να μου πεις; Έχεις να απαντήσεις στα τηλέφωνα ένα μήνα και κάθε φορά μου λες ότι δεν έχεις χρόνο και μαλακίες. Ορίστε, ήρθα. Τι έχει γίνει;
- B.** Γι' αυτό ήρθες;
- A.** Δεν ήρθα μόνο γι αυτό. Θα μου πεις τι έχει γίνει;
- B.** Δεν έχει γίνει κάτι.
- A.** Νομίζεις είμαι χαζή;
- B.** Δεν είπα αυτό.
- A.** Έχεις μείνει μισή.
- B.** Μην το κάνεις αυτό.
- A.** Την αλήθεια λέω.

- B.** Μαγειρεύω, δεν μαγειρεύω;
- A.** Μαγειρεύεις. Το ερώτημα είναι, τρως;
- B.** Προσπαθώ.
- A.** Τι έχει γίνει;
- B.** Δεν έχει γίνει κάτι.
- A.** Αλλά;
- B.** Αλλά τι; Τι θέλεις να σου πω; Δεν έχει γίνει κάτι. Δεν έχει γίνει τίποτα. Είναι απλά αυτό που είναι. Είναι όλα έτσι όπως είναι. Είμαι κι εγώ έτσι όπως είμαι κι αυτό είναι όλο. Δεν ξέρω τι θες ν' ακούσεις. Δεν ξέρω τι να σου πω. Γι' αυτό δε σήκωνα και τα τηλέφωνα κι έτσι κι αλλιώς εσύ είσαι τώρα εδώ αλλά θα φύγεις πάλι και δεν θέλω απλά να μπω σε αυτό, να το ανοίξω και μετά να μείνω μόνη μαζί του. Είναι ό,τι είναι, είμαι όπως με ξέρεις. Έχω υπάρξει καλύτερα προφανώς αλλά εντάξει, αντέχω. Ακόμα αντέχω.

Σιωπή.

- A.** Ναι, δεν έχει πολύ νόημα αν απλά αντέχεις.
- B.** Δεν έχει πολύ νόημα έτσι κι αλλιώς, έτσι δεν είναι;

Σιωπή.

- B.** Έτσι είναι. Για την ώρα περιμένω. Πηγαίνω κι έρχομαι. Δεν σκέφτομαι πολύ, κάνω ό,τι είναι να κάνω, ό,τι είναι να γίνει και περιμένω.
- A.** Τι περιμένεις;
- B.** Μη με ρωτάς τι περιμένω.
- A.** Τι περιμένεις;
- B.** Δεν ξέρω τι περιμένω. Μη με ρωτάς.

Σιωπή.

- A.** Τι περιμένεις;
- B.** Ξέρω 'γω; Να περάσει.
- A.** Εσύ θα περάσεις.
- B.** Ας είναι κι έτσι.

A. Έλα, να σου πω, δεν γίνεται να πέφτουμε από τώρα, έχουμε καιρό μπροστά μας.

B. Να πέφτουμε;

A. Πρέπει να γίνεται με ρυθμό η πτώση.

Η Β. βάζει φαγητό.

A. Να πέφτουμε, δεν λέω, αλλά πιο αργά και κυρίως συγχρονισμένα. Δεν γίνεται να φτάσεις μόνη σου εκεί κάτω. Θεε να φτάσεις και να μην έχεις παρέα; Κι αν εκεί δεν είναι ωραία και θέλεις να γυρίσεις πίσω; Το έχεις σκεφτεί αυτό ποτέ; Δεν μπορείς ποτέ να ξέρεις πώς και τι θα δεις στο τέλος τέλος. Καλύτερα να μη φτάσεις μόνη σου κάπου που δεν είσαι σίγουρη πως θέλεις να βρίσκεσαι.

Κοιτιούνται.

A. Για την ώρα, είμαστε ακόμα μαζί, σ' αρέσει δεν σ' αρέσει.

B. Τρώγε.

A. Δεν πεινάω.

B. Εγώ πρέπει να φύγω σε λίγο.

A. Θα σε περιμένω το βράδυ για τσιγάρο.

Η Β. τρώει βιαστικά.

B. Με αποσυντόνισες και δεν πετύχανε.

A. Όλο δικαιολογίες είσαι.

B. Α γαμήσου.

A. Δε λέμε έτσι.

B. Γιατί δεν τρως;

A. Δεν ξέρω, δεν είναι πολύ καλά το στομάχι μου. Κάτι πρέπει να με έχει πειράξει. Έχει κάνα δυο μέρες που είναι κάπως χάλια.

B. Θεε να σου φέρω κάτι;

A. Όχι, θα περάσει.

B. Σίγουρα δεν/θεε

A. /Όχι είπα, θα περάσει. Θ' αργήσεις αν δεν σηκωθείς.

B. Ναι, τώρα σε ‘πιασε ο πόνος.

Η Β. σηκώνεται και ετοιμάζεται. Όσο ετοιμάζεται:

B. Καμιά φορά σκέφτομαι ότι δεν θα ξημερώσει ποτέ. Θα ξυπνήσουμε μια μέρα και θα ‘ναι ο ουρανός αυτό το γκρι, που είναι τα πολύ πρωινά που είσαι ξύπνια μόνο αν ταξιδεύεις ή τα πολύ βράδια στην Ισλανδία το καλοκαίρι, θα ξυπνήσουμε μια μέρα και θα ‘ναι ο ουρανός γκρι ακαθόριστο. Σκέφτομαι καμιά φορά ότι θα σταματήσει να ξημερώνει. Θα παγώσει να ξέρεις ο χρόνος εκεί, κάπου στη μέση, και θα μείνουμε να κοιτάμε και να περιμένουμε. Θα είμαστε σίγουρες πως θα ξημερώσει. Αφού πάντα ως τώρα ξημέρωνε, αφού πάντα ως τώρα ο ουρανός χρώμα να αλλάζει ήξερε, έτσι θα λέμε. Και θα κοιτάμε σαν τις χαζές και θα περιμένουμε και σκέφτομαι καμιά φορά, να ξέρεις, πως άλλο δεν θα ξημερώνει. Θα μείνουμε τότε εκεί. Και θα πρέπει κάπως, αυτό είναι που πιο πολύ φοβάμαι, να το πιστέψουμε ότι έτσι πια θα ‘ναι. Ότι άλλο δεν θα ξημερώνει. Ότι όλα πια γκρι θα μείνουν. Και αυτό θα ‘ναι το πιο δύσκολο, να το ξέρεις. Το σκέφτομαι καμιά φορά. Το πιο δύσκολο θα ‘ναι αυτό. Να πιστέψουμε ότι έτσι είναι η μέρα τώρα, γκρι. Γκρι ακαθόριστο και κίτρινο ξεθωριασμένο.

Λοιπόν, πάω. Σ’ αγαπώ πολύ. Τα λέμε το βράδυ.

Βγαίνει. Ξαναμπαίνει.

B. Μη φύγεις μέχρι να γυρίσω.

Βγαίνει.

7. Αναμονή

Σε αίθουσα αναμονής νοσοκομείου. Η Α. ξερνάει εκεί που κάθεται.

B. Όντως, εγώ δε θ' άντεχα.

A. Πόση ώρα έχει περάσει;

B. Ε, έχει περάσει, τώρα όπου να 'ναι θα 'ρθουνε.

A. Πόση ώρα είπανε;

B. Είπανε περίπου δύο. Έχουν περάσει τρεις, οπότε όπου να 'ναι φαντάζομαι θα 'ρθουνε. Έλα κάνε υπομονή, λίγο έμεινε.

A. Που ξέρεις εσύ πόσο έμεινε; Το 'χεις ζανακάνει;

B. Όχι.

A. Ωραία, άρα βούλωσε το γιατί μόνο μαλακίες λες.

Σιωπή.

A. Συγγνώμη.

B. Δεν πειράζει.

Σιωπή.

A. Λες να πάθω τίποτα;

B. Τι εννοείς;

A. Σαν τι να εννοώ;

B. Όχι, δεν θα πάθεις τίποτα.

A. Πού το ξέρεις;

B. Το είδα στον ύπνο μου χθες το βράδυ. Ηρθαμε, φύγαμε και όλα πήγαν καλά. Και μέχρι στιγμής όλα έχουν γίνει ακριβώς όπως τα είδα στον ύπνο μου. Ξέχασες την ταυτότητα σου, ξέρασες μπροστά στην είσοδο, εγώ πήγα μέχρι το σπίτι για να την φέρω και ζανάρθα. Όλα έγιναν όπως στην πραγματικότητα.

A. Και στο τέλος πήγαν όλα καλά;

B. Ναι στο τέλος γυρίσαμε σπίτι, έκανες μπάνιο κι έφαγες πατάτες τηγανητές.

A. Και μετά;

B. Μετά βάλουμε μια ταινία, πέσαμε για ύπνο κι αυτό ήταν όλο. Μετά ξύπνησα.

A. Κάτι θα σημαίνει αυτό.

B. Ναι. Ότι όλα θα πάνε καλά.

Σιωπή.

B. Νομίζω ήρθε η ώρα.

A. Θα είσαι εδώ έτσι;

B. Εδώ θα είμαι.

A. Ωραία.

8. Κηδεία

Στέκονται.

- A.** Πάει κι αυτό.
- B.** Πώς είσαι;
- A.** Εντάξει.
- B.** Νιώθεις καθόλου καλύτερα;
- A.** Αναπνέω. Πίστευα πως όταν...
- B.** Ξέρω.
- A.** Δεν το νιώθω.
- B.** Τουλάχιστον τώρα ξέρεις.
- A.** Ναι. Δεν υπάρχει πουθενά λύτρωση, τι καλα...
- B.** Τουλάχιστον τώρα μπορείς να σταματήσεις να την ψάχνεις.
- A.** Μόλις τη θάψαμε, μπορείς να μαζέψεις λίγο τον κυνισμό σου;
- B.** Και να μείνει μετά ο δικός σου μόνος, χωρίς παρέα; Ποια θα 'μουν τότε;
- A.** Και τώρα τι κάνω;
- B.** Τώρα συνεχίζεις με έναν πολύ βάσιμο λόγο να είσαι χάλια.
- A.** Είχα και πριν βάσιμους λόγους.
- B.** Τώρα πέθανε η μαμά σου, νομίζω τερματίζεις.
- A.** Ελπίζω να έχεις δίκιο.

Σιωπή.

- B.** Πρέπει να μιλήσεις στον καφέ.
- A.** Εσύ να μιλήσεις στο καφέ.
- B.** Εγώ όταν πέθανε η δικιά μουμίλησα.
- A.** Τώρα είμαστε κι οι δυο χωρίς μαμάδες.
- B.** Το πρόσεξα.

- A.** Δεν μπορώ να μιλήσω.
- B.** Εντάξει, δεν χρειάζεται.
- A.** Όλοι θα περιμένουν να σηκωθώ και να πω κάτι υπέροχο και τραγικό που θα τους κάνει να νιώσουν αυτήν την ελαφριά λύτρωση, που περιμένουν οι άνθρωποι να νιώσουν όταν ξέρουν ότι στις κηδείες ο πραγματικός πόνος δεν είναι ο δικός τους, αλλά αυτού που κάθεται πάνω από το φέρετρο, χωρίς λόγο να περιφέρεται γύρω γύρω. Όλοι θα περιμένουν να πω κάτι για το πόσο υπέροχη ήταν και πόσο τραγικό είναι που τώρα δεν υπάρχει, για να έχουν έναν από λόγο να ξοδέψουν κι άλλα δάκρυα στη δικιά μου απώλεια. Και να σου πω κάτι, εγώ δεν έχω δάκρυα. Γιατί να έχουν αυτοί; Να πάνε να γαμηθούνε, δεν λέω τίποτα.
- B.** Εντάξει, δεν χρειάζεται.

Σιωπή.

- A.** Τελικά δεν νιώθω τίποτα.
- B.** Δώσ' του λίγο χρόνο.

αντιστροφή

- A.** Δώσ' του λίγο χρόνο, θα ανάψει.
- B.** Δεν θα ανάψει, 'γαμώτο σου λέω, έχει τελειώσει.
- A.** Δώσ' του λίγο χρόνο.
- B.** Χρειάζομαι φωτιά.
- A.** Ωραία, περίμενε δυο λεπτά να σου φέρω.
- B.** Μην τολμήσεις να μ' αφήσεις μόνη μου εδώ. Θα ξαπλώσω κάτω και θα κάνω το πτώμα αν έρθει να με συλλυπηθεί ξανά κανείς. Σε χρειάζομαι εδώ να τους τρομάξεις.
- A.** Εντάξει.
- B.** Χρειάζομαι φωτιά όμως.
- A.** Ωραία, να πάω;
- B.** Όχι σου είπα, εδώ θα κάτσεις.
- A.** Να φωνάξω κάποιον;
- B.** Όχι, κανέναν να μη φωνάξεις.

Συνεχίζει να προσπαθεί να ανάψει με τον χαλασμένο αναπτήρα.

A. Τι θέλεις να κάνω;

Τα παρακάτω συμβαίνουν ταυτόχρονα μέχρι που η B. τελικά ηρεμεί παίρνοντας ανάσες.

B. Δεν ξέρω. Δεν αναπνέω. Νομίζω ότι πνίγομαι, νομίζω πνίγομαι δεν αναπνέω

A. Τέσσερα εισπνοή τέσσερα κρατάς τέσσερα ειπνοή τέσσερα κρατάς τέσσερα εισπνοή τέσσερα κρατάς τέσσερα ειπνοή τέσσερα κρατάς τέσσερα εισπνοή τέσσερα κρατάς τέσσερα ειπνοή τέσσερα κρατάς τέσσερα εισπνοή τέσσερα κρατάς τέσσερα ειπνοή τέσσερα κρατάς τέσσερα εισπνοή τέσσερα κρατάς τέσσερα ειπνοή τέσσερα κρατάς τέσσερα εισπνοή τέσσερα κρατάς τέσσερα ειπνοή τέσσερα κρατάς τέσσερα

B. Ευχαριστώ.

A. Νιώθεις καθόλου καλύτερα;

B. Αναπνέω.

Σιωπή.

A. Ξέρεις, πάντα πίστευα ότι όταν η μαμά μου πεθάνει θα συμβεί κάτι και κάπως θα νιώσω επιτέλους ελεύθερη. Ελεύθερη να κάνω ό,τι θέλω χωρίς να υπάρχει κανείς να το κρίνει, να απογοητευτεί, να στεναχωρηθεί. Ελεύθερη να πεθάνω και να μην έχω τις ενοχές ότι είμαι απαίσια κόρη και τώρα η μάνα μου πρέπει να ζήσει με το μετά μου.

B. Αυτό ας πούμε είναι για να νιώσω καλύτερα;

A. Δεν ξέρω, αυτό σκέφτηκα κι αυτό είπα.

B. Επειδή δεν πέθανε η δικιά σου η μαμά, γι' αυτό μιλάς.

- A.** Ίσως. Αλλά κοίτα τη θετική πλευρά.
- B.** Μπορώ να πεθάνω επιτέλους χωρίς να στεναχωρήσω κανέναν.
- A.** Ας πούμε πως ναι.
- B.** Δεν ισχύει αυτό.
- A.** Ναι, προφανώς εγώ θα στεναχωρηθώ αν πάθεις κάτι αλλά θα καταλάβω, όπως και εσύ θα καταλάβεις.
- B.** Πρέπει να μιλήσω στον καφέ;
- A.** Ό,τι θέλεις θα κάνεις.
- B.** Δεν ξέρω τι θέλω, δεν έχω ιδέα τι θέλω. Θέλω απλά κάποιος να μου πει τι πρέπει να κάνω. Να το κάνω να τελειώνουμε.
- A.** Ωραία. Πρέπει να μιλήσεις στον καφέ. Ξέρεις τι θα πεις;
- B.** Κάτι θα σκεφτώ.
- A.** Είσαι καλή σ' αυτά.
- B.** Στο να βγάζω λόγους σε κηδείες;
- A.** Στο να λες πράγματα που μπορούν να κάνουν τους ανθρώπους να νιώσουν καλύτερα.

Σιωπή.

- A.** Πάμε;
- B.** Άντε πάμε

9. Γράμμα

Η Α. μόνη της.

Α. Διαβάζω τα γράμματά σου. Έχω κουραστεί να σε έχω μόνο από τα γράμματα σου. Καμιά φορά σκέφτομαι ότι δεν ξέρω πια, ποια είσαι. Ξέρω μόνο όσα λένε τα γράμματα σου. Όσα λες εσύ. Δεν ξέρω αν πονάς μέσα στη μέρα, αν κάνεις ποδήλατο, αν τρως το ίδιο φαγητό με εμμονική ευλάβεια, αν βάφεις τα νύχια σου. Κάθομαι μπροστά στη θάλασσα και ο χειμώνας έχει σχεδόν φύγει. Πάει ένας χρόνος από την τελευταία έπιτρωση. Γράφω και διαβάζω και ζωγραφίζω και σκέφτομαι. Πολλές ώρες τη μέρα δεν κάνω τίποτα. Κοιτάω και περιμένω. Χθες έκανα μόνη μου κηδεία. Γι' αυτήν σου γράφω.

Σου γράφω γιατί βρήκα το μέρος που θα γίνει το σπίτι μας. Είναι όμορφα και ζεστά εδώ. Έχει θάλασσα και μυρίζει γιασεμιά που σ' αρέσουν κι ας είναι μόλις Απρίλης. Είμαι σίγουρη ότι το χώμα σηκώνει ντομάτες κι όπου πατήσεις έχει χούφτες θυμάρι. Οι άνθρωποι εδώ είναι ξεχασμένοι αλλά καλοπροαίρετοι. Θα εκτιμήσουν το λάδι και αν τα τυριά δεν σου κάνουν, θα φτιάξεις δικά σου. Νομίζω ήρθε η ώρα να αρχίσω να μαγειρεύω.

Σου γράφω τώρα γιατί βαρέθηκα να μη σου γράφω και ν' αναμένω να μου γράφεις εσύ, και πάντα να αναμένω και να αναμένω.

Σου γράφω αυτό εδώ το γράμμα γιατί σήμερα έβρεξε και σε σκέφτηκα. Ήπια καφέ βαρύ γλυκό γιατί ήθελα μια αλλαγή. Κάθε γουλιά που έβαζα στο στόμα μου, την έφτυνα. Δεν ήπια έτσι ένα ολόκληρο φλιτζάνι καφέ. Δεν καταλαβαίνω πως την πίνεις αυτή την αηδία. Πλάκα είχε. Τώρα έχω μια καμένη γλώσσα και σαλιωμένους καφέδες στο παντελόνι μου.

Σου γράφω γιατί είμαι μπροστά στη θάλασσα κι είμαι μόνη. Θυμάμαι την τελευταία φορά που έφυγες από το νησί κι εγώ κοιτάγα το καράβι να απομακρύνεται στον ορίζοντα και ήξερα ότι με κοίταγες κι εσύ και σιεφτόμουν μακάρι να μην την είχα γνωρίσει ποτέ και ποτέ να μην την είχα αγαπήσει.

Σου γράφω αυτό το γράμμα. Είμαι εδώ. Το αυτοκίνητο μου καίγεται. Πήγα να τηγανίσω πατάτες και πρέπει να είχε γίνει κάποια διαρροή όσο έλειπα. Έκανε μπαμ ο φούρνος και μετά πήρε φωτιά. Όσο σου γράφω, έχει πάρει φωτιά το κουρτινάκι και το ξύλινο ράφι πάνω από τα μάτια.

Είναι πολύ τρομακτικά. Δεν ξέρω τι να κάνω. Δεν σβήνει. Θα καούνε όλα. Σου γράφω γιατί δεν ξέρω τι να κάνω. Δεν μπορώ να τη σταματήσω. Φωνάζω αλλά κανείς δεν μ' ακούει. Κάθομαι απ' έξω και το κοιτάω να καίγεται. Απάντησε μου γρήγορα.

10. Παγωτό

Η Β. ξαπλωμένη σε ένα κρεβάτι νοσοκομείου, η Α. δίπλα της.

A. Πώς νιώθεις;

B. Είδα κάποτε ότι οι πιγκουίνοι –ή ήταν οι φώκιες (;) δεν είμαι σίγουρη– τέλος πάντων, όταν πάνε να βρουν φαγητό για τις οικογένειες τους, ψάρια, πρέπει να πηδήξουν από κάτι πολύ ψηλά παγόβουνα. Στέκονται και πηδάνε. Αρκετοί πεθαίνουν. Οι πιγκουίνοι ήταν. Οι πιγκουίνοι ζούνε σε μητριαρχικές κοινότητες. Θηλυκές πιγκουίνες φέρνουν το φαγητό. Αρσενικοί πιγκουίνοι περιμένουν. Δεν ξέρουν αν θα γυρίσουν μετά την πτώση οι γυναίκες τους. Λίγο σαν τον πόλεμο. Είχα αποφασίσει να πάω στην Ανταρκτική να πηδήξω από ένα τέτοιο παγόβουνο.

A. Αλλά δεν υπάρχουν πια παγόβουνα.

B. Όχι, δεν υπάρχουν.

A. Γι' αυτό πήγες εκεί;

B. Ήθελα απλά να φάω παγωτό. Πήγα εκεί γιατί αυτό το μίνι μάρκιετ είναι χρόνια ξεχασμένο και φέρνει αυτά τα παγωτά που έτρωγα μικρή. Μια φορά ακόμη τα έχω βρει μόνο. Σε ένα κάμπινγκ στην Αστυπάλαια. Έτρωγα τρεις φορές τη μέρα παγωτό τότε. Να χορτάσω. Θυμάσαι όταν ήμασταν μικρές, που με ένα δειυρο είχες ό,τι ήθελες; Τότε αυτό ήταν το μόνο πράγμα που είχε σημασία. Πριν κοιμηθώ, υπολόγιζα αν είχα μαζεμένο αυτό το δειυρο. Αν έπρεπε να το κλέψω από τη μαμά μου ή να το ζητιανέψω από τη γιαγιά. Αν τα φιλά έφτιαχναν όλα μαζί δειυρο. Μόνο αυτό είχε σημασία. Αν είχες αυτό το δειυρο τα είχες όλα τότε. Τώρα έχω πάντα ένα δειυρο άλλα πλέον ένα δειυρο σπάνια φτάνει.

A. Πώς βρέθηκες εκεί;

B. Ήθελα να φάω παγωτό κι έπρεπε να δω τη θάλασσα. Είχε πολύ ζέστη, ήθελα να φάω παγωτό.

A. Έχει κι άλλου παγωτά.

B. Το ξέρεις ότι μισώ τα παιδιά, εντάξει; Τα μισώ. Τα μισώ που το μόνο που τα νοιάζει είναι αν θα φάνε παγωτό και τίποτα άλλο δεν έχει σημασία και απλά παίζουν και τρώνε και γκρινιάζουν και δεν πληρώνουν λογαριασμούς και δεν φοβούνται τα καλοκαίρια. Ήταν κάτι παιδάκια

στο μίνι μάρκετ. Έτρεχαν και τσίριζαν και είχαν από ένα τάλιρο στα χέρια τους. Τρία παιδάκια. Ένα τάλιρο το καθένα. Ήρθαν και μου πήραν τη σειρά. Το έχασα. Νευρίασα πάρα πολύ.

- A.** Είπαν ότι τα χτύπησες.
- B.** Τα κλότσησα.
- A.** Δεν κάνει να κλοτσάμε παιδάκια.
- B.** Τσίριζαν πολύ δυνατά κι εμένα το κεφάλι μου βούιζε και ούτε ήξεραν αυτά τα παιδάκια, πόσο κρύο έκανε παλιά το χειμώνα και πόσο δύσκολο είναι να αναπνεύσεις αν δε συμπαθείς τα χέρια σου και πόσο χάλια είναι να μην περνάνε οι ώρες όταν δεν ξέρεις πως να μείνεις ζωντανή. Δεν ξέρουν τίποτα τα παιδάκια. Απλά πάνε πέρα δώθε και περιμένουν να μεγαλώσουν και ανυπομονούν να μεγαλώσουν και δεν ξέρουν πόσο επικίνδυνο είναι να μεγαλώνεις. Το έχασα. Δεν θυμάμαι τι έκανα.

Σιωπή.

- B.** Είναι καλά;
- A.** Τα παιδάκια;
- B.** Ναι, τα γαμημένα τα παιδάκια.
- A.** Καλά είναι.
- B.** Δεν τα κλότσησα πολύ.
- A.** Δεν έχει σημασία πόσο τα κλότσησες. Δεν ήταν ωραίο αυτό που έκανες.
- B.** Θα ζητήσω συγγνώμη.
- A.** Δεν εννοώ τα παιδάκια.
- B.** Τι εννοείς;
- A.** Ξέρεις τι εννοώ.
- B.** Δεν είμαι σίγουρη.
- A.** Δεν θυμάσαι τι έγινε αφότου κλότσησες τα παιδάκια;
- B.** Δεν είμαι σίγουρη.
- A.** Θέλεις να σου θυμίσω;
- B.** Μπορώ να φάω παγωτό πρώτα;

- A.** Όχι, δεν μπορείς να φας παγωτό είμαστε σε νοσοκομείο.
- B.** Δεν έβγαλα τις αμυγδαλές μου, δεν έχει σχέση πού είμαστε.
- A.** Δεν μπορείς να φας παγωτό.
- B.** Είναι τα γενέθλια μου.
- A.** Τα γενέθλια σου ήταν προχθές.

Σιωπή.

- A.** Αυτό που έκανες ήταν πολύ άδικο. Όχι επειδή ήταν αυτό που ήταν, αλλά επειδή το έκανες όταν το έκανες. Το αντιλαμβάνεσαι αυτό που σου λέω;
- B.** Δεν φταίω εγώ που ήταν τα παιδάκια εκεί. Πίστευα θα είχαν φύγει.
- A.** Δεν εννοώ τα παιδάκια.
- B.** Δεν το έκανα επίτηδες, δεν γινόταν αλλιώς. Το ήξερα ότι θα θύμωνες αλλά...
- A.** Αλλά νόμιζες δεν θα είσαι εδώ να αντιμετωπίσεις τις συνέπειες.
- B.** Ναι.
- A.** Ναι άλλα άντε και γαμήσου τώρα που ούτε τα κατάφερες ούτε τις συνέπειες θα γλιτώσεις.
- B.** Εσύ άντε γαμήσου. Μη μου μιλάς έτσι. Δεν μπορείς να μου μιλάς έτσι.
- A.** Γιατί, τι θα κάνεις;
- B.** Ό,τι θέλω θα κάνω.
- A.** Α παράτα μας.

Σιωπή.

- B.** Οι πιγκουίνες πέφτουν και τέλος, είπα θα πέσω και τέλος.
- A.** Τέλος για σένα. Για μένα θα ήταν τα πρώτα σου γενέθλια που απέτυχα να εμφανιστώ και τα τελευταία που υπήρξες. Το έκανες επίτηδες για να με κατηγορώ για το υπόλοιπο της ζωής μου και επειδή δεν θα άντεχα πολύ να ζω μια ζωή έτσι, το έκανες για να πεθάνω πιο γρήγορα. Παραδέξου το.
- B.** Δεν γυρνάνε όλα γύρω από σένα.

Σιωπή.

- A.** Και τώρα που τη γλίτωσες με μια μόνο πλύση;
- B.** Γαμώ τα γαμημένα τα παιδάκια.
- A.** Δεν λέμε έτσι.
- B.** Ποιο με βρήκε;
- A.** Ένα κοριτσάκι δέκα χρονών.
- B.** Οριακά παιδάκι. Πώς είναι;
- A.** Καλά είναι. Δεν νομίζω πως κατάλαβε ακριβώς τι συνέβη.
- B.** Θα 'ρθει η ώρα που θα καταλάβει.
- A.** Και τώρα;

αντιστροφή

- B.** Και τώρα;
- A.** Τι και τώρα;
- B.** Και τώρα πώς νιώθεις;
- A.** Πονάω.
- B.** Πόσο πρέπει να περιμένουμε;
- A.** Θα 'ρθουν να μας πούνε είπαν.
- B.** Να σου πω κάτι τρελό που έγινε;
- A.** Τι τρελό μπορεί να έγινε;
- B.** Λοιπόν είμαι έξω και περιμένω, και περιμένω ήδη καμιά ώρα, ξέρω ότι έχουμε ακόμα μέλλον οπότε κάθομαι χαλαρή χαλαρή και διαβάζω το βιβλίο μου. Και εκεί που είμαι πολύ αφοσιωμένη στο βιβλίο μου, πολύ ωραίο βιβλίο παρεμπιπτόντως, θα σου το δώσω, τέλος πάντων ναι, έρχεται ένα κοριτσάκι δέκα χρονών περίπου και κάθεται δίπλα μου και κλαίει. «Γαμώ το στανιό μου», λέει. Δεν ξέρω αν τη γάμησε το κοριτσάκι ή εγώ.
- A.** Πες μου σε παρακαλώ ότι δεν το κλότσησες.
- B.** Σκάσε, όχι. Κι εκεί που κλαίει απαρηγόρητο το κοριτσάκι και έχει γίνει μέσα στις μύξες από πάνω μέχρι κάτω, μου κάνει έτσι:

Τη σκουντάει στον ώμο.

B. Και δεν το χτύπησα Λέω, ηρέμησε, είμαστε σε μαιευτική κλινική, δεν είναι καλή ιδέα να χτυπήσεις παιδάκι τώρα. Βγάζω το ακουστικό και το κοιτάω. Και μου λέει «Μήπως έχεις ένα χαρτομάντιλο;». Και του λέω «Όχι, δεν έχω χαρτομάντιλο.». Και τι μου λέει;

Σιωπή.

B. «Καλά, μεγάλη γυναίκα και δεν έχεις χαρτομάντιλο;»

A. Αποκλείεται!

B. Αλήθεια σου λέω, και το κοιτάω και του λέω «Ορίστε;» και μου ξαναλέει «Καλά, μεγάλη γυναίκα και δεν έχεις ένα χαρτομάντιλο;». Και όπως καταλαβαίνεις, το έχω κάπως συμπαθήσει το κωλόπαιδο. «Μόνη σου είσαι;» της λέω και ξεινιάει «Ναι, μόνη μου, κι επίσης είμαι δέκα χρόνων, δεν είμαι μικρή, γι' αυτό δεν έχω χαρτομάντιλο. Κι αν θέλεις να ξέρεις κλαίω γιατί είμαι θυμωμένη όχι για τίποτα άλλο. Η ηλίθια η μαμά μου αποφάσισε επιτέλους να μου κάνει αδερφάκι και εγώ περίμενα πώς και πώς. Και ήρθαμε σήμερα εδώ να το πάρουμε σπίτι και μου είπε ότι τελικά είναι αγόρι. Δεν θέλω αγόρι, εγώ ήθελα μία αδερφή, μια φίλη. Τι να το κάνω τώρα εγώ αυτό το κωλοαγόρι, δεν το θέλω.». Και άρχισε πάλι να κλαίει. Μετά από λίγο ήρθε μια κυρία και το πήρε.

A. Απίστευτο.

B. Απίστευτο, πραγματικά απίστευτο.

A. Από το μυαλό σου το έβγαλες;

B. Δεν σου λέω.

A. Τι θα φάμε;

B. Πεινάς;

A. Ναι, επιτέλους πεινάω.

B. Ε, πάμε τότε σπίτι και παίρνουμε ό,τι θέλεις.

A. Να πάρουμε ένα παγωτό για το δρόμο;

B. Χειμωνιάτικα παγωτό;

A. Μεγάλες γυναίκες είμαστε μπορούμε να τρώμε παγωτό όποτε θέλουμε.

11. Όνειρο

Η Β. κάθεται σε ένα καφέ, η Α. έρχεται.

A. Γεια σου.

B. Γεια.

A. Έχεις παραγγείλει;

B. Όχι ακόμα.

A. Ωραία, θα πάω εγώ. Τι να σου φέρω;

B. Ένα κάρτοτ κέικ αν έχει και μια ζεστή σοκολάτα με φυτικό γάλα. Ό,τι έχουν.

A. Ωραία.

Φεύγει και επιστρέφει με τα παραπάνω κι ένα κομμάτι τираμισού.

B. Τираμισού;

A. Ναι, θες;

B. Όχι, δεν μ' αρέσει το τираμισού.

Κοιτιούνται.

B. Ευχαριστώ όμως.

A. Τίποτα

B. Για πες λοιπόν, πώς και θες να κάνεις παιδί;

A. Βαρέθηκα με τα σκυλιά και είπα να αναβαθμιστώ.

B. Πλάκα έχεις.

A. Δεν θέλω να είμαι μόνη για πάντα.

B. Ωραίος λόγος.

A. Φάνηκες να θέλεις την αλήθεια. Έχω κι άλλες εναλλακτικές απαντήσεις αν θες να ακούσεις.

B. Α, ναι; Για πες.

A. Εύπνησα μια μέρα πολύ ταραγμένη. Σηκώθηκα, κοίταξα το ρολόι και έλεγε 06:32. Εγώ δεν ξυπνάω ποτέ τέτοιες ώρες. Αγριεύτηκα. Έκλεισα

τα μάτια και είπα θα ξανακοιμηθώ, αλλά μάταια. Το μάτι γαρίδα. Εκεί που ήμουν ξαπλωμένη και προσπαθούσα με μανία να ηρεμήσω τις σκέψεις μου και να διαλογιστώ, συνειδητοποίησα ότι δεν είχα σκέψεις. Δεν σκεφτόμουν σχεδόν τίποτα. Μόνο άκουγα κάτι, σαν έναν επαναλαμβανόμενο ήχο. Κάτι περίεργο. Από μέσα όμως. Ξέρεις πως είναι όταν γυρνάς σπίτι αργά, μεθυσμένη, από κάπου που έπαιζε δυνατά μουσική και όταν ξαπλώνεις ακούς ένα πολύ προσωπικό βούισμα στα αυτιά σου. Ένα τέτοιο. Αλλά κοφτό. Σαν...

- B.** Τι τακ;
- A.** Ακριβώς.
- B.** Το μητρικό ένστικτο σε ρολόι.
- A.** Ακριβώς.
- B.** Ευφάνταστο.

Σιωπή.

- A.** Δεν θέλω να είμαι μόνη για πάντα.
- B.** Καταλαβαίνω.
- A.** Εσύ; Γιατί το γεννάς;
- B.** Είμαι περίεργη.
- A.** Φαίνεσαι κάπως περίεργη.
- B.** Είμαι περίεργη να δω πώς είναι. Δεν είμαι σίγουρη αν θα ξανά έχω την ευκαιρία και είμαι σίγουρη ότι δεν θέλω να μεγαλώσω κανένα παιδί, οπότε ίσως αυτή είναι η τελευταία ευκαιρία να δω πώς είναι.
- A.** Να δεις πώς είναι τι πράγμα;
- B.** Να κουβαλάς ένα μωρό στην κοιλιά σου. Να φουσιώνει το σώμα σου και να συμπιέζεται το μέσα σου. Να ξερνάς και να τρως με δυο στόματα και να κοιμάσαι με δυο καρδιές. Αιούγεται τρομακτικό.
- A.** Αλλά καταλαβαίνω.
- B.** Δεν θέλω να πάρω την ευθύνη.
- A.** Θέλω εγώ.
- B.** Έχω κάποια αιτήματα.

- A.** Φυσικά.
- B.** Θέλω να την πεις _____ και να την αγαπάς όπως κι αν αγαπάει. Να φροντίσεις να εκτιμάει το σώμα της σε όλα του τα μεγέθη και να μη φοβηθεί ποτέ το φαγητό. Να τραγουδάει δυνατά, δίχως να ντρέπεται και να βάζει τις λέξεις στη σειρά. Να της μάθεις ότι υπάρχει ένας κόσμος μέσα στα βιβλία που μπορεί να κρύβεται αν το θέλει και ότι το κλάμα είναι ανακούφιση. Να μη μένει πολύ καιρό χωρίς δάκρυα γιατί μπορεί να στεγνώσει. Να σέβεται τις πληγές της γιατί κανείς δεν πρόκειται ποτέ να το κάνει για εκείνη και να τρέχει μακριά όταν ακούει το στομάχι της να φωνάζει και να θυμάται ότι ο ουρανός είναι πάνω από το κεφάλι της για να αλλάζει φεγγάρι και ήλιο. Μόνο αυτό είναι σίγουρο.

A. Τι ζώδιο είναι;

B. Ή ταύρος ή κριός. Θα δείξει.

A. Αυτά είναι σοβαρά αιτήματα.

B. Το ξέρω.

A. Δεν είμαι σίγουρη αν μπορώ να τα φέρω σε πέρας. Είσαι σίγουρη ότι δεν θες να το κάνεις εσύ;

B. Ναι. Ο κύκλος πονεμένων μανάδων πάει πολύ πίσω εδώ πέρα. Δεν νομίζω ότι μπορώ να τον σπάσω αλλιώς. Και δεν θέλω τίποτα να με φυλακίσει σε αυτή τη ζωή. Αν θέλω να πεθάνω, θέλω να μπορώ.

Σιωπή, κοιτιούνται.

A. Όπως πιστεύεις. Αν αλλάξεις γνώμη θα καταλάβω.

B. Αν αλλάξεις εσύ γνώμη δεν είμαι σίγουρη ότι θα είμαι τόσο ψυχραιμη.

A. Δεν θα αλλάξω γνώμη.

B. Ναι. Ούτε εγώ.

A. Ωραία, λοιπόν. Πρέπει να πηγαίνω σιγά σιγά.

B. Ναι κι εγώ. /Χάρηκα

A. /Χάρηκα για τη γνωριμία.

B. Ναι. Κι εγώ.

A. Θα τα ξαναπούμε.

- B.** Αναγκαστικά.
- A.** Θα είμαι αυτή που θα περιμένει να πάρει το μωρό σου, μη φοβηθείς.
- B.** Θα είμαι αυτή που θα κλαίει.

12. Γράμμα

Η Β. μόνη της.

Β. Κάθομαι στο δωμάτιο μου αλλά η μπαλκονόπορτα είναι ανοιχτή σαν να είναι Ιούλιος και είναι Απρίλης, κι έχω χρόνια να υπάρξω εδώ Ιούλιο. Σου γράφω. Τα αεροπλάνα από πάνω μου χτενίζουν τον ουρανό και δεν ξέρω αν αυτή η περιγραφή είναι ακριβής, αν είμαι κουρασμένη ή αν θέλω να κλάψω αλλά έχω ήδη κλάψει αρκετά σήμερα οπότε τώρα σου γράφω. Κάθομαι εδώ για να μπορώ να βλέπω τα ροζ σύννεφα να κρατάνε τόσο λίγο όσο ένα κακοφτιαγμένο φέμα. Από τον ουρανό δεν έχω παρά ένα παράθυρο και κατά τ' άλλα γκρι. Γκρι στοιβαγμένο πάνω σε γκρι και κίτρινο ξεθωριασμένο.

Σου γράφω αυτό το γράμμα. Δεν ξέρω αν είναι αληθινό. Δεν ξέρω πότε το γράφω αλλά πλέον δεν είσαι εδώ. Το γράφω μία μέρα αφότου μου είπες ότι θα σταματήσεις να προσπαθείς να είσαι χαρούμενη κι εγώ γέλασα με την υπερβολή και μετά ντράπηκα που γέλασα γιατί κατάλαβα τι εννοούσες και δεν ήθελα να έχουμε ήδη φτάσει εδώ.

Σου γράφω γιατί ένα κορίτσι που δεν ερωτεύτηκα με πρόδωσε και μοιράστηκε με τον κόσμο ένα χαζό μυστικό μου. Κι εγώ έκλαψα και θύμωσα και ντράπηκα που ένιωσα τόσο τοσοδένια για κάτι τόσο δα μικρό. Θέλεις να ακούσεις το μυστικό μου; Δεν είσαι πια εδώ οπότε μάλλον δεν κινδυνεύω να με προδώσεις. Τρεις φορές προσπάθησα να διαβάσω την κ. Νταλογούει, την τρίτη μόνο τα κατάφερα. Ντρέπομαι που το λέω μα δεν μου άρεσε. Μην το πεις σε παρακαλώ πουθενά. Συγγνώμη Βιρτζίνια.

Σου γράφω αυτό το γράμμα γιατί σήμερα έφτιαξα πατάτες τηγανητές και σε σκέφτηκα. Τις έφαγα όλες μόνη μου και ήταν μεσημέρι και φούσκωσε η κοιλιά μου και γέννησα ένα παιδί που σου έμοιαζε και του 'δωσα το όνομα σου και μετά ξύπνησα και είχα αγκαλιά το σκύλο και κάπου διάβασα ότι τα μεσημέρια που σε παίρνει ο ύπνος αγκαλιά με το σκύλο είναι ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση τον καπιταλισμό.

Σου γράφω αυτό εδώ το γράμμα για να σου πω ότι ερωτεύτηκα και ίσως να είχαν δίκιο όσοι έλεγαν όμορφα πράγματα για το μέλλον και ίσως να είχα άδικο εγώ τελικά, και ξέρεις δεν απολαμβάνω να έχω άδικο αλλά ήλπιζα να έχω άδικο όσον αφορά αυτό. Και ίσως τελικά να ερωτεύτηκα.

Σου γράφω γιατί χθες μου είπαν ότι κάηκες. Έγινε ένα ατύχημα. Έπιασε φωτιά το βαν και εσύ ήσουν μέσα. Είχες περάσει ίσα ίσα για λίγο. Θα καθόσουν εκεί μόνο δυο μέρες. Ίσα να ξεκουραστείς. Πήγες να μαγειρέψεις. Άναψες το φούρνο. Ποιος σου είπε πως είναι καλή ιδέα να έχεις ένα φούρνο υγραερίου μέσα σε ένα αυτοκίνητο; Έκανε μπαμ! Μου είπαν ότι κάηκες. Από όλους τους τρόπους που είχες φαντασιωθεί τον θάνατο σου αυτός ήταν ο πιο ταιριαστός.

Σου γράφω γιατί είμαι πλέον μόνη. Αν εσύ έχεις φύγει, δεν υπάρχει παραλήπτρια στις κραυγές μου. Σου γράφω αυτό το γράμμα και το βαφτίζω τελευταίο.

13. Τέλος

A. Άκου να δεις τι θα γίνει.

B. Μαλακία θα πεις.

A. Όχι, αλήθεια, ξέρω. Στο τέλος θα γίνει μία έκρηξη και το σπίτι θ' αρχίσει να καταρρέει και παντού θ' αρχίσει να χιονίζει κομμάτια σοβάδων. Αυτά θα πέφτουν πάνω στο κεφάλι μας και τα μαλλιά μας θ' ασπρίσουν ακόμα περισσότερο. Όχι, δεν θ' ασπρίσουν βασικά, γιατί άσπρα είναι ήδη σε αυτό το σενάριο, γιατί είμαστε κι οι δύο γριές. Θα πρασινίζουν γιατί οι σοβάδες θα είναι τίγκα στη μούχλα κι εμείς θα καθόμαστε στο πάτωμα και θα κοιτιόμαστε χαμογελώντας και γύρω μας θα είναι απλά άπειρα παιδικά παιχνίδια που όσο περνάει η ώρα θ' αυξάνονται και θ' αυξάνονται μέχρι που θ' αρχίσουν να μας καταπίνουν. Κι αυτό. Έτσι θα τελειώνει εμείς γριές μέσα στα συντρίμια. Αλλά θα χαμογελάμε.

B. Μαλακία.

A. Γιατί μαλακία;

B. Γιατί τα δικά μου τα μαλλιά δεν θα' ναι άσπρα και το δικό μου το σπίτι δεν θα 'χει μούχλα. Θα 'χω φωνάζει τον Τζίμη τον υδραυλικό.

A. Ε μα πια με τον Τζίμη. Δεν βολεύει ο Τζίμης, στο 'χω πει τόσες φορές. Ο Τζίμης είναι εδώ μόνο σαββατοκύριακα και εσύ σαββατοκύριακα πάντα δουλεύεις και εγώ μόνη μου μαζί του δεν μένω στο σπίτι. Δεν βολεύει ο Τζίμης.

Σιωπή.

A. Κατά τ' άλλα όμως; Καλό δεν είναι;